

грыжилъ повече за успѣхъ-тъ на дѣло-то кое-то защищавалъ отколкото за личиж-тѣ си безопасность. Смѣло-то му изобличеніе на продань-тѣ на папски грѣхопростителны писма, изгоряваніе-то му на папскж-тѣ буллж, и защита-та му на убѣжденія-та си въ Вормскж-тѣ Діетж сж, може-бы, най-поразителны-тѣ поясненія на неговж-тѣ неустранимость; но тѣ не трѣбва да ся гледатъ като исключеніе на обыкновенно-то му поведеніе, но просто като най-высокы примѣри на мѣжество въ цѣло-то му поприще. Защото иста-та безбоязненность го е учила, колчимъ случай го е изисквалъ, да изобличава и да не ся покорява на даже и най-высоко поставлены церковны и дѣржавны сановницы; тя го е искарада отъ прибѣжище-то му въ Вартбургскж-тѣ кулж, когато смущенія застрашавали да разрушатъ прѣобразователното дѣло; тя го е подбуждала да остане, два пжти, да ся грыжи за жыртвы-тѣ на чумж-тѣ, когато ток-орѣчи всички побѣгнили прѣдъ бичъ-тѣ. Това непрѣстанно размѣсаніе на тѣзи двѣ черты — нѣжность и безстрашивость — е было една причина на Лутеровъ-тѣ успѣхъ. То го е прѣдпазвало, отъ единѣ странж, отъ грубость, и, отъ другж странж, отъ слабость; и е придавало на дѣятелность-тѣ му едно